

válik a cédulakatalógusok azon hibája, hogy a cédulák elkeveredhetnek, s a könyvkatalógusok azon hibája, hogy ott az abc a legnagyobb vigyázat mellett is felborul néha.

MOKCSAY JÚLIA.

Wagner és Liszt dedikált művei az Országos Széchényi Könyvtárban. Drága kincse az Országos Széchényi Könyvtár Zeneműtárának WAGNER RICHÁRDnak *A Nibelung gyűrűje* című ciklusából a *Siegfried* partitúrája, melyben a szerző sajátkezű ajánlása olvasható LISZT FERENCHEZ.

A piros félbőrkötésű, aranyozott díszítésű vezérkönyv Mainzban jelent meg SCHOTT kiadásában, 439 lapnyi terjedelemmel. Első lapján ez áll:

Siegfried
für das Weimarer Hoftheater einst skizzirt,
dann für Bayreuth eiligst zusammengeschmirt,
freundlichst von Dir aber absolvirt,
sei hiermit dem grossen Freunde dedicirt,
und gnädigst von ihm acceptirt,
da solches schon öfter ihm adorirt.

Eljen Liszt!

Bayreuth
28 Febr. 1876

Richard Wagner

J

Siegfried

für das Weimarer Hoftheater einst skizzirt,
dann für Bayreuth eiligst zusammengeschmirt,
freundlichst von Dir aber absolvirt,
sei hiermit dem grossen Freunde dedicirt,
und gnädigst von ihm acceptirt,
da solches schon öfter ihm adorirt.

Eljen Liszt!

Bayreuth

28 Febr. 1876.

Richard Wagner.

Őrizzük továbbá LISZTnek „Album d'un voyageur, 3. me année *Mélodies hongroises*“ című művét, mely Párizsban BERNARD LATTE-nál jelent meg. A 36 cm magas, bordó moiret papírba kötött mű 2. lapján LISZTnek kevésbé ismert arcképe áll; ARY SCHEFFER rajza után készült litográfia. A fiatal LISZT karba tett kézzel áll félig hát-tal s komoly tekintettel néz ránk. Egyszerű bársony galléros kabát fedí karcsú testét.

A következő lapon LISZT kézírásával ez áll:

à Monsieur le Comte
 Leo Festetics
 vive reconnaissance
 amitié dévoué
 F. Liszt.

„à Monsieur le Comte Leo Festetics vive reconnaissance amité devoué F. Liszt.“

FESTETICS LEO GRÓFRÓL tudjuk, hogy a mult század közepén, 1840—46-ig a Pestbudai Hangászegyesület elnöke, az ötvenes években a Nemzeti Színház igazgatója, 1866-ban pedig az országos színi-iskola igazgatója volt. Tevékeny részt vett tehát a zenei s általában a kulturális életben. Írt népdalokat, PETŐFI és német költők verseire műdalokat, és a katolikus egyház számára több egyházi kompozíciót. Érdekes kézírásos másolatot őriz tőle Zeneműtárunk: „Kedusche“ gyűjtőcím alatt négy vegyeskari művet zsidó szöveggel, melyet a „Neuen Cultus“ nevű egyesületnek ajánlott.

A *Mélodies hongroises*-al egybekötve találjuk LISZTnek *Marche hongroise d'Après Schubert* című zongorakompozícióját, melyet LICHNOWSKY hercegnek ajánlott. Az ajánlás így szól:

„À son excellent ami Le Général Prime Felix Lichnowsky F. Liszt. Paris 27 Mars 1841.“

Végül pedig legértékesebb példánya gyűjteményünknek, bár nem kézirat, de már nem kapható sehol, LISZTnek „Isten veled! (Lebewohl!)“ című dala. L. P. HORVÁTH (valószínűleg Petrichevich Horváth

Lázár szövegére. Pesten jelent meg ENGELNél 1848-ban a *Morgenröthe* című folyóirat 3. számú mellékleteként.

Értékes e kiadvány nemcsak tartalmánál fogva, hanem mert LISZRET magyar ruhában ábrázolja zongorája mellett. BARABÁS MIKLÓSNak a Szépművészeti Múzeumban őrzött festménye után készült a címlapot díszítő litográfia. A 31 cm-es kőmetszésű kiadvány a mult századi kitűnő magyar kiadványok közül is kitűnik.

K. DEDINSZKY IZABELLA.

Legszébb magyar könyv 1939. Az elmúlt év karácsonyán, két olyan munkát tüntetett ki a Magyar Bibliofil Társaság elnöksége „az év legszébb könyve“ megkülönböztető jelzőjével, amelyek díszére válnának akármelyik nyugateurópai ország könyvművészetének is. Évek során, midőn a Bibliofil Társaság szemlét tartott az esztendő magyar könyvtermésén, a legkiemelkedőbb darabok között nem egyszer nem tudott volna részrehajlás nélkül lényeges értékkülönbséget tenni; épp ezért, több könyvnek adományozta ugyanazon alkalommal „az év legszébb könyve“ címet. Így az idén is, két munka kapta a kitüntetést. Az egyik a *Szekfű Gyula* szerkesztésében megjelent, *Mi a magyar?* című, az Athenaeum nyomdájában, a Magyar Szemle Társaság tulajdonát képező „Old Kenntonian Face“ anyadúccokkal készült könyv,¹ a másik pedig a Hungária-nyomda terméke, a *Régi magyar játékkártyák*.²

1939. két „legszebb könyvé“-nek kiválasztásakor az a szempont vezette a Magyar Bibliofil Társaságot, hogy két másfajta célra, és a másfajta célnak másfajta nyomdatechnikai és könyvművészeti igényekkel készített könyvnek juttassa a kitüntetést. A felvetett szempont szerint a *Mi a magyar?* című kiadvánnyal a szélesebb közönség számára készült szép könyvet, a *Régi magyar játékkártyákkal* pedig, a főnomszerű keveseknek, a szép könyvet kedvelő bibliofileknek szánt munkát óhajtotta megjutalmazni. A kitüntetésnek ilyen módja mélyebb-értelmű és messzetekintőbb, mintha kizárólag bibliofil könyvekre van tekintettel; mert belevonja a nyomdász-mesterség szépségversenyébe, s kiemelkedő teljesítményekre ösztönzi azokat a kiadókat és nyomdaüzemeket is, amelyeknek nem tartozik, vagy nem is tartozhatik programjába a bibliofil könyvkiadás.

Az idei kitüntettek közül sem a Magyar Szemle Társaság, sem pedig a Hungária-nyomda nem újonc „az év legszébb könyve“ jutal-

¹ Magyar Szemle Társaság, Bp. 1939. 556 [4] l. 16 tábla.

² Magyar és külföldi kártyafestés. XV—XIX. század. Összeállította és magyarázó szöveggel ellátta Kolb Jenő. 80 színes hasonmással. [Bp. 1939.] Hungária-könyvek 6. 78. [6] l.